

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoPr/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620200620
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:3620200620.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov JUDr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v právnej veci žalobcu DPS financial consulting, s. r. o., so sídlom Trnava, Tomaškovičova 17/2742, IČO: 46 713 930, právne zastúpeného PETKOV & Co, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 50 430 742, proti žalovanej K. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F., H. XX/X, právne zastúpenej JUDr. Korneliou Múkerovou, advokátkou, so sídlom Banská Bystrica, ČSA 25, o zaplatenie 145.826,35 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č. k. 14Cpr/5/2020-365 zo dňa 12. 11. 2020, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu vo výroku II. p o t v r d z u j e .

II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd (ďalej tiež „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvostupňový súd“) rozhodol tak, že:

„I. Súd konanie z a s t a v u j e .

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 10. 05. 2019, doručenou Okresnému súdu Partizánske dňa 13. 05. 2019 domáhal pôvodne od Z. T., nar. XX. XX. W., bytom S. D. W./XX, L., ako žalovanej 1/ a K. P., nar. XX. XX. XXXX, ako žalovanej 2/ zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 145.826,35 Eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody spôsobenej trestným činom a náhrady trov konania. Uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3C/17/2019-242 zo dňa 06. 04. 2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 05. 2020, bola žaloba voči žalovanej 2/ K. P. vylúčená na samostatné konanie, nakoľko nárok žalobcu voči nej vyplýva z individuálneho pracovnoprávneho vzťahu. Vec voči žalovanej bola Okresnému súdu Zvolen postúpená na ďalšie konanie dňa XX. 07. 2020.

3. Žalobca doručil dňa 10. 11. 2020 Okresnému súdu Zvolen späťvzatie žaloby, ktorou zobral žalobu proti žalovanej v celom rozsahu späť. Späťvzatie žaloby žalobca odôvodnil tým, že na to isté plnenie, ktoré bolo predmetom sporu, bola už právoplatne rozsudkom Okresného súdu Partizánske, č. k. 3C/17/2019-285 zo dňa 25. XX. 2020 zaviazaná solidárna dlžníčka žalovanej Z. T.. O trovách žalobca žiadal rozhodnúť tak, že súd žiadnej strane neprizná nárok na náhradu trov konania.

4. Súd prvej inštancie aplikujúc § 144 CSP, § 145 ods. 1 CSP a § 146 ods. 1 CSP konanie zastavil. Súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby sa nevyžadoval, pretože k späťvzatiu žaloby došlo pred otvorením pojednávania.

5. O trovách konania rozhodol prvostupňový súd aplikujúc § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Konštatoval, že žalobca späťvzatím žaloby procesne zaviniť zastavenie konania, preto je povinný nahradiť žalovanej trovy konania a to plnom rozsahu, t. j. v rozsahu 100 % .

6. Proti rozhodnutiu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca (ďalej tiež „odvolateľ“), domáhajúc sa jeho zmeny tak, že právo na náhradu trov konania žalovanej nebude priznané. Zároveň žalobca požadoval rozhodnúť o trovách odvolacieho konania tak, že žiadnej zo strán sa nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Odvolateľ podané odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP. Odvolateľ v podanom odvolaní namietal, že súd o práve na náhradu trov konania žalovanej rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, a to napriek tomu, že žalobca súdu oznámil, že žalobou podanou pôvodne na Okresnom súde Partizánske sa domáhal totožného (toho istého) plnenia, ktoré je predmetom sporu v tomto konaní. Okresný súd Partizánske vydal uznesenie o vylúčení veci voči žalovanej na samostatné konanie, a postúpil vec Okresnému súdu Zvolen. Voči tomuto uzneseniu Okresného súdu Partizánske nebol prípustný opravný prostriedok. Medzičasom došlo k nadobudnutiu právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3C/17/2019 zo dňa 25. XX. 2020, a to ku dňu 17. 10. 2020, ktorým bola Z. T. zaviazaná na zaplatenie celej žalovanej sumy (145.826,35 Eur) spolu so všetkým príslušenstvom. Žalobca sa uspokojil s tým, že na plnenie bola rozsudkom Okresného súdu Partizánske právoplatne zaviazaná iba jedna "škodkyňa" (Z. T.), hoci v zmysle § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka boli zodpovedné spoločne a nerozdielne obe páchatelky trestného činu. Pri rozhodovaní o práve na náhradu trov konania bolo podľa názoru odvolateľa potrebné zobrať na zreteľ, že ide o konanie o zaplatenie náhrady škody spôsobenej trestným činom spáchaného žalovanou v súčinnosti s Z. T., za ktoré boli obe právoplatne odsúdené v trestnom konaní, a teda že žalovaná svojim protiprávnym konaním zodpovedá za vznik sporu. Na druhej strane bolo treba brať zreteľ aj tú skutočnosť, že žalobca sa uspokojil s tým, že na plnenie je zaviazaná iná osoba konajúca v súčinnosti so žalovanou a od žalovanej ďalej tento nárok neuplatňuje (defacto žalobca žalovanej nárok odpustil). Preto by bolo nespravodlivé, aby trovy konania znášal žalobca. Na druhej strane - žalobca si voči žalovanej nárok na náhradu trov tohto konania neuplatnil a neuplatňuje. Všetky uvedené skutočnosti sú nepochybne dôvodmi hodnými osobitného zreteľa na to, aby žalovanej nebolo právo na náhradu trov konania priznané. Súd prvej inštancie sa s argumentmi žalobcu v napádanom uznesení vôbec nevysporiadal. Výlučne ju stručne zhrnul v bode 2. odôvodnenia, avšak nijakým spôsobom ju nevyhodnotil. Žalobca teda nevie, prečo jeho argumentácia neobstojí. Napádané uznesenie je z uvedeného dôvodu svojvoľné a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Súd mal podľa názoru žalobcu o trovách konania rozhodnúť na základe § 257 CSP. Súd prvej inštancie stotožňuje pojem procesného zavinenia zastavenia konania s procesným výsledkom sporu. Spor de facto skončil úspešne pre žalobcu, pretože sa právoplatne domohol svojho nároku voči jednej zo solidárne zaviazaných škodkýň, a vo vzťahu k druhej sa rozhodol svojho nároku nedomáhať. Záver súdu je už len pre túto skutočnosť formálno-logicky chybný. Odvolateľ poukázal v odvolaní na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 263/2016, II. ÚS 577/2018.

8. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku II. podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

10. S.ľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. S.ľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa trov konania uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, osvojuje si dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie. V súdnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybnili správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia, čo sa týka výroku o trovách konania.

XX. S.ľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 CSP). Aplikácia ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sice sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom, alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu. Aplikácia daného ustanovenia musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri k tomu napr. R 34/1982). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočnosť okolností. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočnosť okolností zákon bližšie nešpecifikuje. To však neznamená, že tým vytvára priestor na nekontrolovanú voľnú úvahu súdu. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry (pozri k tomu napr. uznesenie NS SR sp. zn. 2MCdo/17/2009, sp. zn. 5Cdo 67/2020, sp. zn. 3MCdo/46/2012) nemožno § 257 považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti náhrady trov konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.

15. Odvolanie žalobcu nebolo dôvodné. Žalobca žiadnym spôsobom argumentami uvádzanými v odvolaní nespochybnil správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie týkajúce sa náhrady trov konania.

16. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že v danom prípade nie je daný dôvod aplikovať § 257 CSP v súvislosti s rozhodovaním o trovách prvostupňového konania. To, že sa žalobca rozhodol ďalej neuplatňovať nárok voči žalovanej po tom, ako už o jeho nároku bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3C/17/2019-285 zo dňa 25. XX. 2020, hoci ako sám tvrdí sa vo vzťahu k žalovanej domáhal spoločného a nerozdielneho plnenia, späťvzatím žaloby voči žalovanej procesne zavinil zastavenie konania, a teda má povinnosť nahradiť trovy konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP.

17. Argumentácia žalobcu spočívajúca v tom, že po rozhodnutí Okresného súdu Partizánske o priznaní jeho nároku voči jednej zo solidárnych škodkýň, sa uspokojil s tým, že na plnenie bola rozsudkom Okresného súdu Partizánske právoplatne zaviazaná iba jedna škodkyňa Z. T., hoci v zmysle § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka boli zodpovedné za škodu obe škodkyne spoločne a nerozdielne, nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa a teda dôvodom pre aplikáciu § 257 CSP.

18. Nič nebránilo žalobcovi, aby po tom, ako rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3C/17/2019 zo dňa 25. XX. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. 10. 2020 a ktorým bola Z. T. zaviazaná na plnenie celej žalovanej sumy spolu so všetkým príslušenstvom, ďalej pokračoval aj v konaní proti žalovanej ako spoločne a nerozdielne zodpovednej škodkyňi za škodu.

19. Pokiaľ sa žalobca ale rozhodol vziať žalobu voči žalovanej späť, procesne zavinil zastavenie konania. Ak teda okresný súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100% aplikujúc § 256 ods. 1 CSP, je rozhodnutie okresného súdu správne.

20. Za tohto stavu odvolací súd uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku II. ako vecne správne potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhoduje aj bez návrhu súd, v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, preto by jej patrila náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Nakoľko však žalovanej preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli (k podanému odvolaniu sa nevyjadřila), bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP), preto odvolací súd rozhodol, že žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva (k tomu porovnaj napr. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6Cdo/5/2017).

23. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).